

विनाश

विनिपा

विनीतः

अस्य ध्यानम् ।

“तुक्ताकाचननीलकुम्भसुखबन्धुयैकिनेत्रा-
न्विते-
नांगालैर्चरिवाहनं शशिधरं हेरन्ममकप्रभम् ।
ह्रमं दानमभीतिमोदकरदानं टङ्गे शिरोऽन्वा-
त्मिका
मालां सुहरमकुशं त्रिशिखकं होभिर्हृधानं
भजे ॥”

अस्य पुरश्चरकं त्रिलचरस्यकजपः ॥३॥ मन्त्रा-
न्तरम् । गं चिप्रप्रसादनाय हृन् । तथा च
विनये ।

“सर्वभक्तो नेत्रयुतः पार्श्वो बहुजासने स्थितः ।
प्रसादनाय हृन्मन्त्रः स्त्रीजायो दशाक्षरः ॥”
अस्य ध्यानम् ।

“पाशाङ्कुशौ कल्पलतां विवायं
दधतु स्वशुद्धाहितवीजपूरः ।
रक्तस्त्रिनेत्रकव्येन्द्रमौलि-
हारीः शूलो हस्तिमुखोऽवतारः ॥”

अस्य पुरश्चरकं जपजपः ॥ ३ ॥ अथ हरिद्रा-
गणेशमन्त्रः ।

“पञ्चान्तको घरासंख्यो विन्दुभूषितमस्तकः ।
एकाक्षरो महामन्त्रः सर्वकामफलप्रदः ॥”
ध्यानम् ।

“हरिद्राम् चतुर्भाङ्गं हरिद्रवचनं विभुम् ।
पाशाङ्कुशधरं देवं मोदकं दनमेव च ॥”

अस्य पुरश्चरकं चतुर्बजजपः । इति तन्त्र-
सारः ॥ ३ ॥ (पीठस्थानविशेषः । यथा,
देवीभागवते । ७ । ३० । ७१ ।

“करवीरं महाजम्बीरमादेवीं विनायकै ।
आरीत्या वैद्यनाथे तु महाकाये महेश्वरी ॥”
विगतो नायको यस्त्विति विप्रश्चे अनाथे, त्रि ।)

विनायिका, स्त्री, (विनायकस्य स्त्री । भार्यार्षे
डीप् ।) गवङ्कपत्नी । इति शब्दमाला ।

विनायका, स्त्री, (विना आश्रयं रोहतीति ।
बृह + कः । खियां टाप् ।) त्रिपर्यंका । इति
राजबिर्घण्टः ।

विनाशः, पुं, (विनश्यन्मिति । वि + नश्य + घञ् ।)
विनश्यन्म् । (यथा, गीतायाम् । २ । १७ ।

“अविनाशं तु तद्विद्धि येन सर्वमिदं ततम् ।
विनाशमवयवस्यास्य य कश्चित् कर्तुमर्हति ॥”
तत्पर्यायः । अदर्शनम् २ । इत्यमरः । इच्छ्
३ । यथा, श्रीभागवते ।

“एषा चोरतमा सन्धा लोकहृच्छ्टकरी
विभो ॥”

इच्छ्द्वययं विनाशे वर्तते । इति श्रीघर-
खामी ।

विनाशकः, त्रि, विनाशकर्ता । विपूर्वकनशधातो-
र्यंक(शुन्)प्रत्ययेन निष्पन्नः । (यथा, महा-
भारते । १२ । ६१ । ६ ।

“राजैव कर्ता भूतानां राजैव च विनाशकः ।
धर्मात्मा यः स कर्ता स्यादधर्मात्मा विना-
शकः ॥”

विनाशी, [न] त्रि, विनाशकरवशीलः । विपूर्व-
नशधातोर्बिन्प्रत्ययेन निष्पन्नः । (यथा, महा-
भारते । १२ । १०७ । ११ ।

“लोभमेको हि दृष्टते ततोऽमर्षमनन्तरम् ।
तौ चयययसंशुक्तावन्वोच्य च विनाशिनौ ॥”
यथा च मगौ । १ । २७ ।

“अस्यो मानाविनाशिन्यो दशाह्वावाणु याः
स्युताः ।
ताभिः सार्द्धमिदं सर्वं सम्भवत्युपूर्वशः ॥”

विनाशीभुखं, त्रि, (विनाशाय प्रतनाय उभु-
खम् ।) पञ्चम् । इत्यमरः । नाशीदत्तञ्च ॥

विनाशकः, त्रि, (विगता नाशा यस्य । बहुव्रीहौ
कन् इच्छञ् ।) गतनाशिकः । इति जटाधरः ।

विनाशः, पुं, (विशिष्यन्न गच्छते अनेन । वि + गह
+ “हलञ्च ॥” ३ । ३ । १२१ । इति घञ् ।)
कूपाननपिधानकः । इति शब्दरत्नावली ।

विनिचिप्तः, त्रि, विनिक्षेपाश्रयः । परित्यक्तः ।
विनिपूर्वक(चिपघातोः) क्तप्रत्ययेन निष्पन्नः ।
(यथा, देवीभागवते । २ । ८ । २७ ।

“पितुः कच्छेऽद्य मे येन विनिचिप्तो न्तो-
रगः ॥”

विनिगमना, स्त्री, एकतरपचपातिनी युक्तिः ।
एकतरावधारणा । यथा । उच्यते । एकदेशो-
पात्तस्यैव भूहिरण्यादावुत्पन्नस्य स्वत्वस्य विनि-
गमनाप्रमाणाभावेन वैशेषिकव्यवहारानर्हतया

अव्यवस्थितस्य गुटिकापातादिना अङ्गनं
विभागः । इति हायभागः । उच्यत इति
भूहिरण्यादावुत्पन्नस्य एकदेशोपात्तस्य तत्तद-
शावच्छिन्नस्य विनिगमना इदममुकस्य नान्य-
स्यैवधारणरूपेण तत्प्रमाणाभावेन वैशेषिक-
व्यवहारः परस्परनैरपेक्ष्य दानविक्रयादि-
लक्षणलक्षणहंतया अव्यवस्थितस्य सतोऽप्यसत्-
कल्पस्य गुटिकापातादिना अङ्गनं इदं अमुक-
स्यैवधारणं विभाग इत्यर्थः । इति तट्टीकार्या
श्रीकण्ठातर्कालङ्कारः ।

विनिद्रः, त्रि, (विगता निद्रा मुद्रना यस्य ।)
उन्मीलितः । इति शब्दमाला । (यथा, नैवधे ।
१ । ३४ ।

“विनिद्रोमाजनि श्रृङ्खलौ नलम् ॥”
तथा च साहित्यदर्पणे । १० परिच्छेदे ।

“उत्पत्तिरिन्दोरपि निष्कलेव
दृष्टा विनिद्रा खलिनो न येन ॥”
निद्रारहितः । (यथा, महाभारते । ३ ।
२८५ । २१ ।

“स्वस्यमाधीनमययं विनिद्रं राक्षसाधिपः ।
ततोऽन्नवीद्दृश्योवः कुम्भकर्णं महाबलम् ॥”

विनिद्रत्वं, स्त्री, (विनिद्रस्य भावः ।) प्रबोधः ।
इति हेमचन्द्रः । निद्रारहितत्वञ्च ।

विनिपातः, पुं, (विशिष्यन्न निपतनम् । वि + नि +
पत + घञ् ।) निपातः । देवादिशयनम् । इति
मेदिनी । ते, २१७ । अवमानः । इति हेम-
चन्द्रः । (यथा, मगौ । ४ । १४६ ।

“मङ्गलाचारशुक्तानां निरुद्धं प्रयनात्मनाम् ।
जपतां कुशताञ्चैव विनिपातो न विद्यते ॥”
विनिमयः, पुं, (वि + नि + मी + अप् ।) परि-
दानम् । प्रतिदानम् । इति शब्दरत्नावली ॥
(यथा, रघुः । १ । २६ ।

“दुदोह गां स यथाय प्रस्थाप मधवा दिवम् ।
सम्पद्दिनिमयेनोभौ दधतुभुवनदधम् ॥”
वन्दकः । इति शब्दमाला । यथा,—

“विक्रयैर्गो विनिमयेर्देवा गोमांसखादके ।
व्रतं चान्नावकं कुर्याद्विषे साक्षादधी भवेत् ॥”
इति प्रायश्चित्ततन्त्रधृतगोभिलवचनम् ।

विनियोगः, पुं, (वि + नि + युच् + घञ् ।) पक्षे
अर्पणम् । इति हेमचन्द्रः । विनियोजनम् ।
यथा,—

“अनेनेदम् कर्षयं विनियोगः प्रकीर्षितः ॥”
इत्याहिकतत्त्वम् ॥
(यथा, चन्दाविधौ ।

“ऽकारस्य व्रसञ्चविर्गायत्रीः सविता
देवता प्राणायामे विनियोगः ॥”)

विनियोजितः, त्रि, विनियुक्तः । विनिपूर्वकान्त-
युजधातोः क्तप्रत्ययेन निष्पन्नः ।

विनिर्भूतः, त्रि, (वि + निर् + घू + क्तः ।) डुरव-
स्था चलितः । यथा,—

“ततो देवा विनिर्भूता अट्टरान्याः परा-
जिताः ।
सुताधिकारास्त्रिदशास्ताभ्यां सर्वे निरा-
जताः ॥”

इति मार्कण्डेये देवीमाहात्म्यम् ॥
विनिर्भयः, पुं, (विशिष्यन्न निर्गच्छि भयं यस्य ।)
साध्यागणविशेषः । यथा,—

“मनो मन्ता तथा शानो नरो वायव्य वीर्य-
वान् ।
विनिर्भयो नयञ्चैव हंसो नारायणो वृषः ।
प्रसुच्येति समाख्याताः साध्याः इदंश्च
पौष्िकाः ॥”

इति बह्विपुराखे काश्यपीवर्षः ।
भयरहितञ्च ॥

विनिर्मीकः, पुं, अतिरेकः । यथा । देवाकारवार-
विनिर्मीके तु गगैः । इति चूडाप्रकरखे ज्योति-
स्तत्त्वम् ॥ (विगतो निर्मीको यस्य इति विग्रहे
सुक्तकचुके, त्रि ।)

विनिर्वृत्तः, त्रि, समाप्तः । निष्पन्नः । विनिर्-
पूर्वककृतधातोः क्तप्रत्ययेन निष्पन्नः ।

विनिवृत्तः, त्रि, निवृत्तिविशुद्धः । शान्तः ।
निरस्तः । विनिपूर्वककृतधातोः क्तप्रत्ययेन
निष्पन्नः । (यथा, गीतायाम् । १५ । ५ ।

“निर्मानमोहा जितसङ्गदोषा
अध्यात्मनिष्ठा विनिवृत्तकामाः ॥”

विनिवृत्तः, त्रि, विनष्टः । विनिपूर्वककृतधातोः
क्तप्रत्ययेन निष्पन्नः ।
विनीतः, त्रि, (वि + नी + क्तः ।) विनयान्वितः ।
विनयः श्लाघतः संस्कारः इन्द्रियमनो वा ।